

בעניין:

1

בתי המשפט

בית משפט השלום חיפה		עא 000167/06
בתיק עיקרי: א 008427/05		
בפני:	כב' השופט מנחם רניאל	תאריך: 30/08/2006

בעניין:

1. פייפ ליין קוי צנרת בע"מ
 2. שמואל לוי

המעוררים

ע"י ב"כ עו"ד צברי יובל
 - נ ג ד -
 בנק דיסקונט לישראל בע"מ

המשיב

ע"י ב"כ עו"ד אורי גולדקורן

פסק דין

זהו ערעור על החלטת הרשמת פומרנץ מיום 2.5.06 לפיה אין מקום לשנות את החלטה מיום 20.2.06, אשר לפיה על המשיב להמציא לידי המערערים רק את דפי החשבון ב- 7 השנים האחרונות, וטענות ההגנה כנגד התביעה המתיחסות לתקופה 1992-1998 התיישנו ולא ניתן להעלותן עוד.

בגדר טענותיהם בערעור, העלו המערערים גם טענות לענין גובה הסכום הנדרש מהם עבור המצאת 2,145 דפי חשבון ב- 7 השנים האחרונות. טענות אלה אינן נכללות בערעור, שכן לא ניתנה החלטת שעליה הוגש ערעור בענין זה. מכאן, תמוה שהמערערים לא רק מעלים טענות אלה במסגרת הערעור, אלא גם טוענים שיש לחייב את המשיב בהוצאות נכבדות בגין כך בלבד, אף שלא התקיים דיון בדרישת התשלום, ולא ניתנה החלטה שאותה הפר המשיב.

אני מקבל את טענת המערערים כי השאלה אם בעבר קיבלו המערערים את המסמכים אם לאו אינה רלבנטית לעצם הדרישה, אלא לגבי התשלום. אכן, אין זה סביר שבמשך 7 שנים לא קיבלו המערערים דפי חשבון כלל בגין החשבון שניהלו בכנק, ולמרות זאת לא פנו ודרשו את המסמכים, והצליחו לנהל את החשבון. בכל מקרה, זכותם של המערערים, הן כבעלי החשבון והן כבעלי דין, לקבל העתקי המסמכים מחשבונם, ויש להותיר את הדיון כמה תעלה להם דרישה זו לעת שבה יפנו ויבקשו להפחית את הסכום הנדרש מהם.

אותם דברים חלים גם לגבי מסמכים אחרים שאותם דרשו המערערים. זכותם לקבל את כל המסמכים בחשבון נתונה להם כבעלי החשבון וכבעלי הדין, בכפוף לתשלום ההוצאות הכרוכות באיתורם וצילומם.

בעניין:

איני מתעלם מהעובדה שגביית סכום ריאלי עבור איתור וצילום המסמכים בשבע השנים האחרונות וקודם לכן עשויה לסכל מבחינה מעשית את הדרישה לקבלת מסמכים ישנים מאד ולהעמיד את הדרישה למסמכים על אדנים סכירים יותר. כאמור, במסגרת ערעור זה לא אדון בכך, מכיוון שאין בפני ערעור על החלטת הרשמת בענין זה, אבל לא אמנע מלהביע את דעתי, שהמשיב זכאי להוצאות ריאליות בגין איתור וצילום המסמכים, לפי תעריף העמלות שאושר על ידי בנק ישראל. אין הוא חייב בחובה כלשהיא לשאת בהוצאות הדרושות לאיתור וצילום מסמכים ישנים שסביר שהמערערים, שניהלו חברה בע"מ שלה הנהלת חשבונות כזין, כבר קיבלו קודם לכן. אבל זה לא ענינו של הערעור הזה, העוסק רק בזכות העקרונית לקבלת המסמכים.

גם פסק דין היילולים^[1] אינו מכריע את המחלוקת העקרונית בתיק זה. בפסק דין זה נקבע שאם הבנק לא ענה לדרישה לקבלת מסמכים, יקבל הנתבע רשות להתגונן עקב אי המצאת המסמכים. אין בכך כדי להטיל חובה על הבנק לספק את כל המסמכים מן העבר ללא תשלום. יש בפסיקה סנקציה למקרה שבו הבנק אינו עומד בחובתו לספק מסמכים ללקוחו ולבעל דינו. לא נאמר ואין קביעה שהבנק צריך לשאת בהוצאות בשל איתור וצילום מסמכים ישנים. זו קביעה אחרת, והיא אינה נושא לערעור כאן. בייחוד הדברים אמורים כאן, כאשר מנהל המערערת, המערער, העיד שקיבל את דפי החשבון ואת המסמכים, והם הועברו לרואה החשבון, אבל נזרקו.

לעצם ענינה של ההחלטה, אני מקבל את טענת המערערים, שאין להגביל את המסמכים שעל המשיב לספק לתקופה של 7 שנים בלבד, עקב התיישנות הטענות כנגד התנהלות החשבון. זאת, משני טעמים.

הטעם הראשון הוא שלפי סעיף 4 לחוק ההתיישנות הקובע במפורש שלא תשמע טענת התיישנות כנגד קיזוז וכנגד תביעה שכנגד, כשהיא והתביעה נושאן אחד או שהן נובעות מאותן נסיבות. כפי שהסבירה השופטת נאור בפ"ד בר שירה^[2] לפיה הסיבה להוראת סעיף היא שבנסיבות של קיום תביעה שכנגד וקיזוז בגין אותו נושא ואותן נסיבות ההתחשבות הכוללת בין הצדדים לא הסתיימה ולכן אין מקום לטענת התיישנות. על כן, האמירה שהטענות כנגד התנהלות החשבון בתקופה הקודמת ל- 7 שנים לפני הגשת התביעה התיישנו, היא אמירה לא נכונה ויש לשנותה.

הטעם השני הוא, שבכלל לא הגיע מועד ההתיישנות. פ"ד בר שירה נכתב בענין של ליקויי בניה. הענין שבפני הוא תביעת כספים בחשבון עו"ש. על פי פ"ד בריטיש בנק^[3], כל עוד מתנהל החשבון כסדרו לא מועלות טענות מזה כלפי זה. המועד שבו מתחילה עילת התביעה הוא המועד שבו נדרש הפירעון ולא שולם. זה גם המועד שבו ניתן להעלות טענת קיזוז, שהיא טענה לפירעון. על כן, מועד תחילת מירוץ ההתיישנות הוא המועד שבו נדרש פירעון חשבון העו"ש, הן לגבי תביעת המשיב והן לגבי התביעה שכנגד של המערערים. זהו עקרון דומה לעקרון שנאמר על ידי השופטת נאור, אלא שבעוד שכן דייר למוכר דירה לא ברוק שמדובר בחשבון עובר ושב, בחשבון בנק רגיל אין ספק שמדובר בחשבון עובר ושב היוצר את עילת התביעה עם הדרישה לפירעון.

על פי כל האמור, אני מקבל את הערעור ומשנה את החלטתה של הרשמת, לפיה המשיב יספק למערערים מסמכים רק משבע השנים האחרונות עקב התיישנות הטענות לגבי התנהלות החשבון

לפני יותר משבע שנים. מבלי לדון בהוצאות שיש לשלם עבור מסמכים אלה, על המשיב לספק למערערים את כל המסמכים שדרשו, גם לפני יותר משבע שנים.

הוצאות הערעור בסך 5,000 ₪ בתוספת מע"מ לפי התוצאות בתביעה העיקרית.

המזכירות תמציא העתק לב"כ הצדדים

ניתן היום ו' באלול, תשס"ו (30 באוגוסט 2006) בהעדר הצדדים.

מנחם רניאל, שופט

[1] ע"א 89 / 688 הילולים (אריזה ושיווק) בע"מ נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ פ"ד מה (3) 188.

[2] ע"א 99 / 656 ד"ר עדה בר שירה נ' מעונות ובנין בע"מ פ"ד נו (5) 1.

[3] ע"א 80 / 776 (IN LIQUIDATION) ISRAEL BRITISH BANK (LONDON) LTD. נ' עיזבון ולטר נתן ויליאמס זל פ"ד לח (3) 645.